

Március

1. *Március 1.* – A délelőtti istentisztelet után a VMDK szegedi vezetői (Nagy Abonyi Attila, Kisimre Ferenc) bemutatják a VMDK tevékenységét határon innen és túl
2. *Március 7.* 16.00 – Ökumenikus Világimanap, Szeged, Kálvin Téri Református Egyházközség
3. *Március 13.* 18.00. – Bűnbánati istentisztelet
4. *Március 15.* 10.00, 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
5. *Március 19.* 18.00 – Zenés áhítat: Bach gitáron
6. *Március 22.* – A délelőtti istentisztelet után előadás: Papok a szabadságharcban (Kereskényi Sándor)
7. *Március 29.* – A délelőtti istentisztelet után gyülekezeti ebéd

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kívánjuk a saját szabadságot, orszagra elterjeszt.
2. Felsőbb minisztereket Buda Pesten.
3. Évesként országgyűlést Pesten.
4. Tervezvény előtti egyenlőségjelzést és vallási tesztet.
5. Nemzeti ének.
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Ekkolozók, képviselők egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A' Lefeladás esküdjét meg az alkotmányra magyar katonáinkat ne vigyük külföldre, a' külföldieket vigyük el itthon.
11. A' politikai státuszgyök szabadon hordhatóságnál.
12. Enin.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Simonyi Imre: Rendületlenül

S ha másként nem - hát legbelül:
hazádnak rendületlenül.

S ha restelled, hogy hangosan;
nehogy meghallja más, kívül?

Hát szakálladba dörmög, hogy:
nincs hely számodra e kívül.

De aztán - rendületlenül!

Ezt aztán - rendületlenül!

Hogy e-kívül, hogy e-kívül:
nincs más belül, nincs más belül!

Kézfogás

Missziói hírlevél
2020. március 1.
3. szám
www.honvedter.ref.hu

Az Ige hatása életünkre – mindennapjainkban

„Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Mt 23,12)

Még aktív koromban (nagyon nem kedvelem ezt a kifejezést, mert attól, hogy nyugdíjas vagyok, még aktívnak tarthatom magam), gyakran jutott eszembe a fenti igeszakasz. A Szentírást olvasva és az istentiszteleteken is sokszor találkoztam vele. Nagyon megjegyeztem, mert a hétköznapok gyakran hoztak elem olyan helyzeteket, amelyek elsősorban a „felmagasztalás” tényét rögzítették bennem. Találkoztam olyan emberekkel, akik a bevezető két-három mondat után azonnal a maguk sikereit, eredményeit sorolták (bár ezt senki sem kérdezte tőlük), egyszóval: kiválóságukat igyekeztek bizonyítani. Pedig egy ember igazi értékeit e nélkül is felismerhetjük. Igen, most mondhatná valaki, hogy azért nem is kell megalázkodni, elhallgatni a velünk, körülöttünk történő és bennünket kissé felemelő történeteket. Nem. De a kellő alázat mindig rokonszenvesebb, mint a meggondolatlan „önfényezés”.

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme...” (Péld 9,10)

A mély értelmet magában rejtő igeszakaszról jut eszembe egy szintén hétköznapi történet. Van talán két évtizede is, hogy egy egyetemi előadóval készítettem interjú és szóba került a vallás, a hit, a templomba járás, a hittan, az erkölcsstan. Nem ez volt a téma, de beszélgetőtársamat határozottan érdekelte a fentiekkel kapcsolatos eszmefuttatás. Az interjú végén ezt az Igét idéztem neki, teljes terjedelemben **„...és a Szentnek a megismerése ad értelmet”**. Elköszöntünk. Néhány hónap elteltével látogattam meg az előadótermében. A falon függő tábla felső sarkába ez állt: **„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme...”** Látta, hogy észrevettem, de nem tette szóvá. Én sem. De a szívemet átjárta az a jóleső érzés, mint amikor valamilyen feladatot sikeresen oldok meg.

SOLI DEO GLORIA!

Kisimre Ferenc

Böjt idején odafigyelést vár a keresztyénektől az Úr

Beszélgetés a böjtről, annak szerepéről és jelentőségéről Kocsev Miklóssal, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának dékánjával

– **Hogyan változott a böjt jelentése és gyakorlata az idők során?**

– Tudjuk, hogy a böjt az nem egy keresztyén találmány. Ha biblikusak akarunk maradni, akkor azt mondhatjuk, hogy már az ószövetségi népnél is megjelent. Jézus korában a böjtölés a farizeusok egyik ismertetőjele is volt: hetente kétszer, a hét elején és a hét végén is böjtöltek. Ők többször szóvá is tették Jézusnak, hogy tanítványai nem tartják meg ezt: „*A te tanítványaid pedig miért nem böjtölnek?*” Jézus ezt mondta nekik: „*Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény?*” (Mt 9,18-19) A keresztyénség aztán átvette a böjtöt, így ezek az ószövetségi minták, ha kicsit leegyszerűsítve is, a mai napig kísérik bennünket.

– **Mit mond a Biblia a böjtről?**

– Nagyon szeretem Ézsaiás könyvének 58. fejezetét, amiben Isten szemére veti a népnek, hogy nem úgy böjtölnek, ahogy az számára kedves lenne. „*Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől! Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar bebeged a sebed. Igazságod jár előtted, és az ÚR dicsősége lesz mögötted*” (Ézs 58,6-8). Isten tehát egy olyan böjtöt szorgalmazna az Ószövetség népénél, amiben nemcsak a test fizikális sanyargatása a cél, hanem egy mentális átalakulás is, ami magával hozza a böjt egy másik formáját: a lemondást saját javainkról és érdekeinkről mások javára és mások érdekében.

– **Közelebb hozza-e a böjt Istent az emberhez?**

– A böjt nem egy hiábavaló dolog. Komolyan kell vennünk azt, amit Jézus mondott a tanítványoknak, akiknek nem sikerült kiűzniük a gonoszt a megszállott gyermekből, miután lejöttek a Megdicsőülés hegyéről: „*Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre*” (Mt 17,21). A böjtölés egyfajta fizikális visszafogottság, ami segíthet koncentrálni a fontos dolgokra. A böjt nekem azt üzeni, hogy az Isten dolgaira figyelés áll a fókuszban a testi szükségletek kielégítése helyett, azaz fókuszváltás történik.

– **Létezik-e olyan, hogy református böjt? Hogyan kellene ma böjtölnie egy reformátusnak?**

– Szerintem elterjedőben van. Látom a kollegáimnál és egyre több protestáns felekezeten belül, hogy egynéhányan megtartóztatják magukat bizonyos dolgoktól. Ki-ki döntse el saját maga, hogy mi az, amit el tud engedni, amiről le tud mondani a táplálkozás és az életgyakorlat szintjén. Viszont a már idézett ézsaiási ige szerint a böjtnek az önérdekről és a saját célokról való lemondást is jelentenie kellene.

Valójában nagyon sok ember úgy éli le az életét, mintha folyamatosan böjtölne. Mintha csak nehézségei, veszteségei lennének. Láthatóan sok embernek nem könnyű kitartani a böjti úton. Nekünk ezért nyitott szemmel kellene járni, odafigyelve azokra az életekre, amelyek az élet böjtjének hosszantartó szakaszában vannak és lehetőség szerint társként melljük szegődni.

– **A református egyházi liturgiában kellő helyen kezeljük-e a böjtöt, vagy elhanyagoljuk?**

– A református liturgiában helye van a böjtnek. Tudjuk, hogy a klasszikus liturgiákban volt egy kisböjt, a karácsony előtti időszak és az úgynevezett nagyböjt, egy hathetes időszak húsvét előtt. A keresztyén ünnepek között a húsvét, Jézus szenvedése és feltámadása a legnagyobb ünnep. A böjti idő azt is jelenti, főleg Lukács evangéliumára gondolva, hogy együtt megyünk Jézussal és a tanítványaival egy olyan úton, ahol különösen is szükségünk van egymásra. Jézusnak szüksége volt a tanítványok jelenlétére, a mai keresztyéneknek pedig szükségük van egymásra. Fontos, hogy az élet szenvedő, megpróbáltatásos, nehéz idejében legyenek emberek, akik velük jönnek ezen az úton. Ha gyakorló lelkész lennének, akkor a liturgiában tennék utalást, ahogy annak idején is tettem, böjti idő van. Együtt megyünk a Mesterrel, egy irányba és ez az irány formál bennünket is.

– **Ennek az útnak a végén Jézus meghal, majd feltámad. A nagyhét eseményeiből csak a vasárnap örömteli, a többi szomorú. Szomorkodnunk kell, vagy lehet vidám is a böjt?**

– Abban az értelemben, hogy tudjuk, hogy mi a vége, lehet vidám a böjt. Nyilván ez Jézus korában, a tanítványok életében nem így volt, de mostani szemmel nézve lehet vidám a böjti időszak. Mindamellet persze, hogy komolyan vesszük Jézus útját, ami szenvedéseken, megpróbáltatásokon, örömökön és veszteségeken keresztül vezet és ennek az útnak a végére fókuszálunk. Ez a végső fókuszpont adhat okot az örömré.

(Forrás: www.reformatus.hu – Hegedűs Bence, 2019.03.09.)

